

ಮರ್ಕೆಳ್ಳ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತ

‘ಚೆನ್ನೆ ಕ್ಕೆ’ ಕ್ಕೆಷ್ಟನ ಕಥೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದ ತುಂಡಣಿಗಳ ಸಂಕೆತವೇ

ಎನಿಸಿದಿದ್ದರೂ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿವೆ ಇಂತಹ ಕ್ಕೆಷ್ಟನನ್ನು ಹೆಡೆಮುರಿ ಕ್ಕೆನ್ನೆ ಶಿಸ್ತಗೊಳಪಡಿಸುವ ತಾಯಿ ಯಶೋದೆಯ ಕಥೆಯೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ‘ಗುಮ್ಮನ ಕರೆಯದಿರೆ ಅಮ್ಮೆ ನಿನು ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದೆನು, ಅಮ್ಮಿಯ ಬೇಡನು ಮಮ್ಮು ಉಣಿ ತೇನೆ ಅಮ್ಮೆ ಅಖುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಪ್ರಂದರದಾಸರ ಪದದಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಗೊಗರೆಯುವ ಕ್ಕೆಷ್ಟ, ಶಿಸ್ತಗೊಳಪಡುವ ಭಾಲಕಣಾಗಿ ನಮಗೆ ಹಣುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ‘ಗುಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಿಹ ಹೊರಮ್ಮೆ ಸುಮ್ಮನೆಂದಿಸೆಬೇಡಮ್ಮೆ’ ಎಂಬಂತಹ ಕ್ಕೆಷ್ಟನ ಪ್ರಷ್ಟ ಬಾಲ್ಯದ ಅದಮ್ಮ ಕುತ್ತಳಲಾಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಸುತ್ತೇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಆದರೆ ತಿಗಿನ ಕಾಲದ ಮಕ್ಕಳ ‘ಕುತ್ತಳಲ’ಗಳು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿವೆ.

‘ಹೆನ್ನಿಗ್ಗಳಿರುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಗಿ/ ಅವರ ಕೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲವೇ/

ಚೆನ್ನಿರ ಬಡಿಯೆನು ಅಣ್ಣಿನ ಬ್ಜೆಯನು/ ಬೆನ್ನೆಯ ಬೇಡನು ಮನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ:

ಬಾವಿಗೆ ಪ್ರಾಗೆ ಕಾನೆ ಅಮ್ಮನಾನು/ ಹಾವಿನೊಳಾಡೆ ಕಾನೆ/

ಅವಿನ ಮೊಲಿಯಾಡೆ ಕರುಗಳ ಬಡೆ ನೋಡೆ/ ದೇವರಂತೆ ಬಂದು ತಾವಿಲಿ ಕೂಡುವೇ

ಎಂದು ‘ಮುದ್ರುಕ್ಕೆ’ ಹೇಳುವವ್ಯಾ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದುಕು ಸರಳವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ವಿಕಾರ್ಯಾ ‘ಅಧ್ಯನಿಕ ಯಶೋದೆ’ಯಿರೆ ಅಪ್ಪೇ ಸಮಾಲಿನಿಸಾಗಿದೆ. ‘ಪೇರೆಂಟಿಗ್ಗೆ’ ಎನ್ನುವಾದು ಸಂತಾಪದ ಜೀತೆ ಜೀತೆಗೆ ಕಲ್ಪಬ ಬಗೆಯ ಸಮಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತಿರುವುದು ಅಧ್ಯನಿಕ ಸಮಾಜದ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತ ಮೂಡಿಸಲು ಶಿಸ್ತಗೊಳಪಡಿಸುವ ವಿಕಾರಗಳು ಸೂಕ್ತವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಚಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿದ್ದ ಏಳು ವರ್ಷದ ಮಗುವನ್ನು ಶಿಸ್ತಗೊಳಪಡಿಸಲು ಮಗುವನ್ನು ಬೆದರಿದ್ದಾಗ್ಗಿ ಭಾರತೀಯ ದಂಪತಿ ನಾರ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧನಕ್ಕೂಳಾದ ಘಟನೆ ನೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಬೇರೆ ದೆಗಳಗಳನ್ನು ಕಾನುನಾಗಳು ನಮಗೆ ಅನ್ನಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಸರಿ. ಆದರೆ ಜಾಗತೀಕರಣದ ನಂತರ ಕುಟುಂಬವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳು ಪುನರ್ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡತ್ತಿರುವ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಜಗತ್ತೇ ಹಳ್ಳಿಯಾಗಿರುವ ಇಂದಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಹಲವು ತೆರಿನಾದ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ತೆರೆದಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ತ್ವಿದ್ದಾರೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾಡುವುಗಳ ಪ್ರಭಾವ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬಹುಕ್ಕು ಅವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿದೆ. ತಾಯಿ ತಂದೆ ಇಬ್ಬರೂ ದುಡಿಯಬೇಕಾದ ಅನಿವಾಯಿತೆಗಳು ಸ್ವಿಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರಮಾಣದ ಗಮನ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದವ್ಯಾ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕುಟುಂಬಗಳ ಅರ್ವಿಗೂ ಭಾರದಂತೆ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಿಲುಕೆಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದಂತಹ ಸೂಕ್ತವಾತಾವರಣೆ ಇಂದಿನದು.

ಅಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲ, ಬಾಲ್ಯದ ಸಂಪಿಲನ್ನೇ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲ್ಪರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಟಪಾಠಗಳ ಹೊರೆ ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವರಿಸಿದ ಸ್ವಧಾರ ಯುಗದ ಒತ್ತುಡಾಗಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದ ಬದುಕು ನಲುಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಅಲ್ಲಾಗೇಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯನಿಕ ಯುಗದ ನಾನಾ ಆಕಾರಣೆಗಳು, ದುರ್ಭಿಕಾಗಳ ಜಾಲಗಳು, ಸಮವಯಸ್ಸರ ಒತ್ತುಡಾಗು ಮುತ್ತಾದ ಸಾಂಪಾದಿಕಾಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಮ್ಮೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಇದೆ. ಈ ಬಗೆ ಸೆ ತಪ್ಪುಗಳ ಕರಿತು ವಿಶ್ವೇಷಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನವಾರೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಹೊಳೆಗಾರಿಕೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು, ಶಿಕ್ಕುಕರು ಹಾಗೂ ಒಟ್ಟು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೂ ಇದೆ ಹೀಗಾಗೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಸಾಕಮ್ಮ ಪ್ರಭಾರ ಪಡೆದ, ಶಾಲಾ ಸಮವಸ್ತುದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಾರ್ಗಿ ತೆರಳಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನೇ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿರ್ಬಾಧಿಸುವತಹ ಹೊಳೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹುಕ್ಕು ಬಾರ್ಗಾ ಮಾಲೀಕರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬಹುದಿಲ್ಲವಿ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ 18 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂಬಾಕು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾನುನೇ ಇದೆ.

ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿಯುವ ಅಥವಾ ದಾರಿ ತಪ್ಪುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸ ಬೇಕಾದಂತಹ ಜಡಿಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇಂದು ನಮ್ಮದಾಗಿದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಹೀಗಾಗೆ, ತಮ್ಮ ಹೊಳೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ತಂದೆತಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಾಪ್ಯ ಸೂಕ್ತತೆ, ಸಂವೇದನಾರ್ಥಿಲ್ತೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅರ್ಪಾ ಇರುವುದು ಅವಶ್ಯ.

ಶಿಸ್ತಿನ ವಿಕಾರ ಬಂದೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಶಿಸ್ತ ಎನ್ನುವಾದು ಬದುಕಿನ ರೀತಿ ನೀತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಷ್ಟ ಯೋಳಗೆ ಇಂಗಳು ನಮ್ಮೆ - ನಿಮ್ಮ ಹೊಳೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ.

■ ಸಿ.ಬಿ.ಮೆಂಜುಳ್ಳಾ

